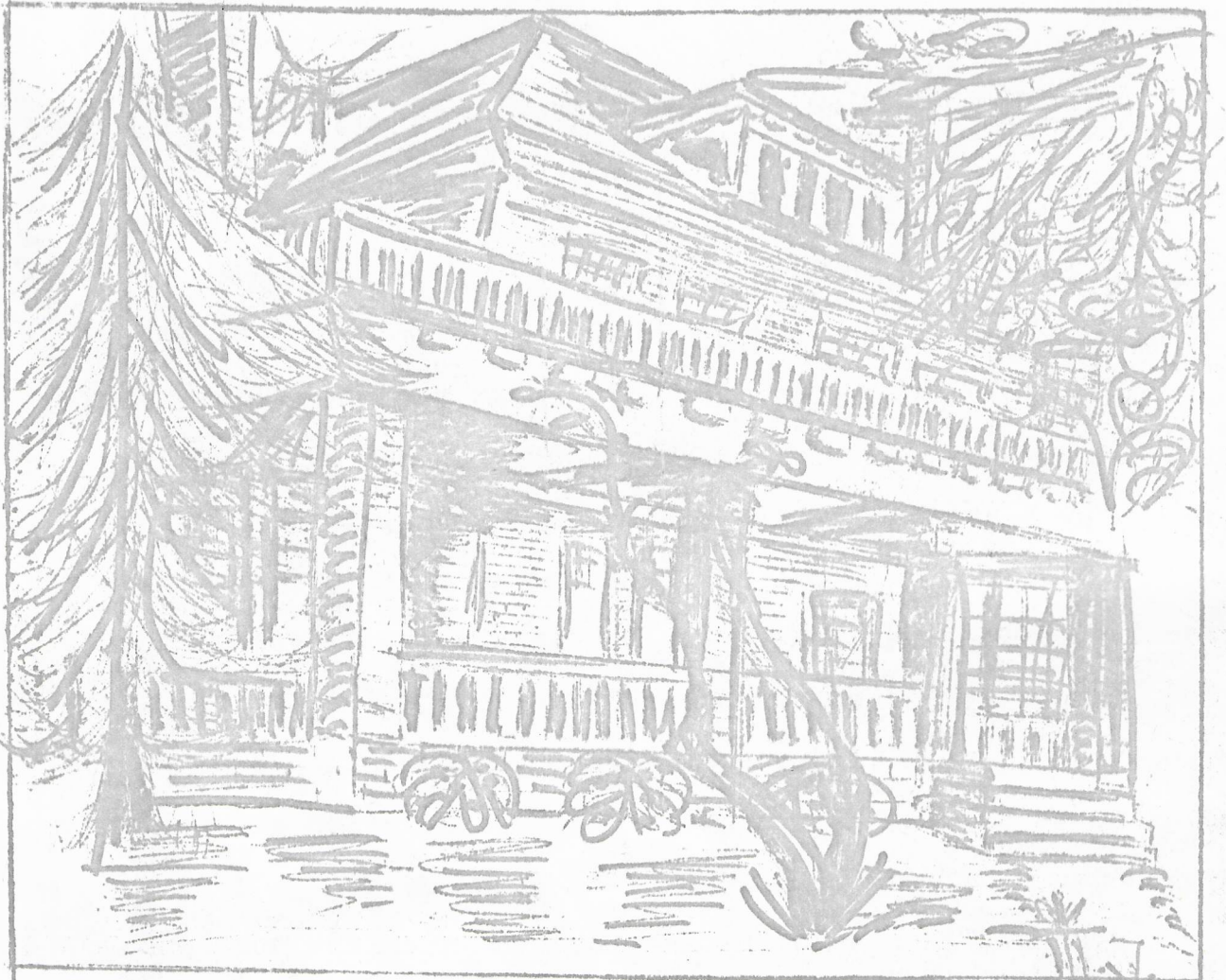

НОВИНКИ
3
ПАНСІОНУ

ІМ. ІВАНА ФРАНКА
ТОРОНТО

Ч. 1-25

НОВИНИ

ПРО „МОЛОДЕЧЕ ЖИТТЯ“
В

Пансіоні ім. Івана Франка

35 ГАЙ ПАРК ҐЛНС.

РЕДАКТОР: П. ЗВАХІВ

СПІВ-РЕДАКТОР: Я. СОБКО

Поронто-1968р.

ч. 1.

В І Д Р Е Д А К Т О Р К И

Я, Тереня Івахів, ще не дуже досвідчена редакторка, "НОВИНИ З ПАНСІОНУ", це перша газетка, яку я сама зложила і видрукувала і, тому, Дорогі Читачі, прошу ласкаво прийняти цей мій твір з легкою критикою, а за всі мої недомагання я щиро вибачаюсь. Між іншим, мушу признатись, що я ще в нічому не маю великої практики. Праця моя в Пенсіоні, це також перша праця в моєму житті. Хоч спочатку зачинала я з певним сумнівом--чи взагалі зумію вивязатись зі свого завдання, то ця моя праця, завдяки нашій дорогій і всіми нами улюбленій директорці, Пані Е. Пастернак, яка серцем і дуцею віддалась для суспільства, як рівнож, нашій симпатичній і дуже терпеливій моєй учительці, Пані І. Коморовській, увінчалася успіхом. Я щиро полюбила нашу Пані Управительку, всіх моїх співпрацівників і цілу нашу велику родину в Пенсіоні. Кінчаючи цю мою працю -- газетку, вже бачу і близький кінець моєї праці в цьому літньому сезоні. Вірю, однак, що в слідуєчому році (якщо?) моя газетка Число 2 вийде на багато краще, бо, будь-що-будь, я вже буду редакторка з практикою. Приходиться справді кінчати. Працюю Тебе, Одна Велика Родино! Сезонів птачки відлітають у вирій, а я -- сезонова птачка, відходжу від Вас, щоб продовжувати студії. З новими силами і більшим знанням радо повернусь знову до Вас.

Новинки про молодече життя в Пансіоні
ім. Івана Франка

З мого короткого перебування в Пансіоні мені залишилися в пам'яті такі головніші дати і події:

- 6.6.68 -- 6-ого червня загостила до нашого Пансіону Пані Кей Армстронг, консервативна кандидатка в окрузі "Паркдейл". Мешканці Пансіону вітали П-і Армстронг квітами, а вона до них коротко промовила, розказуючи про свої плани і цілі в політичній праці.
- 10.6.68 -- 10-ого червня мешканці і працівники Пансіону справляли П-ви І. Павловському уродини. З цієї нагоди також була присутна П-і Кей Армстронг і подарувала П-ви Павловському свій портрет. П-і Армстронг теж лишилася на обід -- на голубці.
- 12.6.68 -- Уродини о. І. Пестуна відсвяткували ми 12-ого червня. На цей день запрошено о. Ференція, який відправив нам Службу Божу.
- 23.6.68 -- День 23-ого червня відзначили ми небувалою нагодою, уродинами нашого композитора, П-а Ю. Гойдала.
- 4.7.68 -- Дня 4-ого липня їхали ми з П-і Коморовською прощати П-а Н. Дру, директора Відділу Домів для Старших при Онтерійському Уряді, який з причини слабого здоров'я, покинув Торонто і тепер живе у місцевості Кінгстону, Онтаріо. Ми подякували П-ви Дру за все, що зробив для нашого Пансіону, і подарували йому дуже гарну різблену касетку із цигарами та великий букет цвітів в кошичку, який зробив п. П. Крумгольц, мешканець Пансіону.
- 8.7.68 -- 8-ого липня до Пансіону прийшли: репортерка, П-на Селлі Барнс, і фотограф з газети "Дейлі Стар". П-на Барнс прийшла, щоб засягнути інформації, на підставі яких вона базувала свою статтю, яка появилася в газеті 14-ого серпня ц.р., текст якої є поміщений-переложений на українську мову-у цій газетці.
- 15.7.68 -- В понеділок, 15-ого липня в Міській Раді "Етобіко" зібралися наші громадяни, щоб підтримати і досягнути дозвіл будувати новий Пансіон в околиці Норсмен і Роял Йорк Ровд. Після короткого переговору із публікою -- в яким виступила і наша П-і Е. Пастернак -- Міська Рада "Етобіко" одноголосно дала дозвіл на будову нового дому для старших.

- 18.7.68 -- Члени нашої великої родини нетерпеливо очікують днів
19.7.68 уродин, яким ми спеціально присвячуємо нашу увагу.
i Нашим звичаєм у ці дні є винагородити солінізанта пре-
25.7.68 расним букетом цвітів і смачним тортом, завдяки нашим
знаменитим господарям, П-і Данилевич і П-і Проценко, які
дбайливо опікуються нашими молодшими від початку існуван-
ня Пенсіону, а вже необхідною є і добра чарочка вина.
В другій половині місяця липня відсвятковуємо аж три дні
уродин наших дорогих мешканців, а саме: 18-ого липня
припадає річниця народження П-а П. Крумгольца, 19-ого
липня П-а І. Тригука, а 25-ого П-і Е. Яблонської, так,
що святкування наші не вгавають.
- 7.8.68 -- Часто відвідують Пенсіон різні зацікавлені гості, а
наприклад -- 7-ого серпня ц.р. загостила до нас з
Чикаго Пані Іванів, представниця Жіночої Організації з
Америци. П-і Іванів дуже поцікавилася нашим Пенсіоном,
а зокрема організаційною справою, тому, що в Америці
задумано також будувати Дім для Старших, і навіть вже
зложено частину грошей на цю ціль.
- 9.8.68 -- Відділ Домів для Старших при Онтерійському Уряді запросив
усіх старших віком осіб, а в тім і мешканців нашого Пен-
сіону, на фільм, який був висвітлений в Театрі Королеви
Єлисавети на Виставовій Площі 9-ого серпня. З Пенсіону
ім. Івана Франка брало участь 12 мешканців, як також
П-і Пастернак, П-і Проценко і П-на Іванів. На Виставовій
Площі Міністер Яремко вітав усіх гостей, а зокрема гостей
із нашого Пенсіону. Після закінчення фільму всі присутні
одержали пластівки оригінальної музики із висвітленого
фільму "А Плейс Ту Стенд".
- 17.8.68 -- Український Відділ Канадійського Легіону прислав для
мешканців нашого Пенсіону дарові білети на Канадійську
Національну Виставку на день 17-ого серпня ц.р. На
Виставову Площу з Пенсіону ходили: п. Івані Крумгольц,
п. Іван Собко, п. Юліян Гойдало, п. Семен Костик, і
п. Іван Павловський. Наші Панове оглянули всі виставки,
а окрему увагу звернули на українську виставу.

---XXXXXXXXXX---

З мого перебування в Пенсіоні, я маю ще кілька завбав,
а саме: Турбуємо ми часто п-а Др-а П. Глібовича у всяких справах,
що відносяться до збірки на Новий Дім, та п-а Полковника П. Федорен-
ка у різних фінансових справах. Зате, кожної середі "турбує" нас
своїми візитами п. Др. Г. Шаманський. Завдяки йому наші молоденькі
сильні і здорові тілом; щиро вдячні за його добре серце і цінну
батьківську опіку.

Т.І.

ВОЛІ УКРАЇНІ НІХТО НАМ НЕ ДАСТЬ

Волі Україні ніхто нам не дасть,
Як самі її не здобудем,
Рабами завсігди ми останемо,
Як єдності між нами не буде.

Одна велика в нас біда:
Багато партій повстало,
А в кожній партії Отамани і Вожди,
Як з давна у нас це бувало.

І кожний з них пнеться в гору,
Героєм себе величає,
А про суцільну єдність в народі
Навіть і думки не має.

І всі ці Отамани і Вожди,
Ширять тільки незгоду,
І для української справи
Приносять тільки шкоду.

Блуди старі роблять і даліше,
Як було за УНРади...
Шляху до єдності важко їм знайти.
Не було, й немає згоди.

І так українська справа
Миршавіє, кульгає,
А ворог наш із цього всего
Лиш тільки користає.

Даремні всі зусилля,
Як у нас нема згоди,
Бо із призи́рством муть глядіти,
На нас чужі народи.

Даремні наші труди,
Даремна вся робота,
Як в нашім серці панує
Ненависть проти брата.

Добра ми тим не зробим
Піляк для України,
А шлях її вторуєм
Лиш тільки до руїни.

---- написав п. Іван Собко,
 мешканець Пенсіону.

NO SEGREGATED OLD

Під таким заголовком редакція "Глоуб енд Мейл", з дня 18-ого липня ц.р. помістила статтю, в якій похвалює децизію Міської Ради Етобіко в справі будови українського дому для старших віком людей.

В статті читаємо: "Постанови Міської Ради Етобіко не завжди були належно сприймані. Однак цій самій Раді було зложене велике признання минулого тижня, на яке вона собі в повні заслужила, відбиваючи напад льокальної асоціяції проти будови Українського Дому для Старших в одній з найкращих діляниць Етобіко.

Опозиція мала помітну зброю. Рух, спричинений свояками, що відвідуватимуть 100 мешканців Дому, буде нестерпним. Дім може ще збанкрутувати і бути перетворений на мотель. Зрештою, навіть якби цю долю оминути, то будова дому значила б обниження вартости їхніх нерухомостей. Але ми не є проти старших людей, уживаючи при цьому тону, якого дехто уживає до Муринів, собак, або дітей.

Але радіймо! Рада твердо встояла. Ні один з радних не подався. Було потрібно тільки кілька ноток пані Евгенії Пастернак, одної з директорів Дому і вістки про підтримку Онтерійського Уряду в сумі \$500,000.00 для формального затвердження проєкту.

Радні Етобіко мають рацію. Старші люди заслужили собі на краще, як бути втиснутими поміж фабрики. Багато з них покритивдені вже природою і тому не є бажаним, щоб і ті, що у віці їхніх дітей, утруднювали їм життя.

А хто властиво є ці старші люди? Пані Пастернак дала належну відповідь податковцям. "Старші -- це не волокити, вони є такі, як ви і я, тільки старші віком. І вони заслуговують жити так як і ми, а навіть ліпше, тому, що вони мають вільний час втішатися приємним оточенням".

х

ххх

х

В тому самому щоденнику, з 3-ого серпня ц.р., була поміщена подяка голови Т-ва п-і Евгенії Пастернак, якої зміст подаємо:

"Ваша редакційна стаття під наголовком "No Segregated Old" /18-ого липня ц.р./ мене глибоко зворушила і я хочу сердечно Вам подякувати.

Прошу прийняти щирю і гарячу подяку від мешканців Пансіону ім. Івана Франка, які також читали Вашу статтю з великим зацікавленням, і дякують прихильникам, а спеціально Раді Етобіко.

На жаль, проблема опіки над нашими старшими громадянами ще не є широко зрозумілою і тому Ваша оцінка рішення Ради Етобіко є найкращою річчю, що могла появилися на сторінках газети. Евгенія Пастернак, голова Управи Українського Дому для Старших у Торонті."